

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Syntagmata Theologica Sive Principalis Theologiæ Tractatus

Lourenço, Agostinho

Leodii, 1694

Sectio XIII. Utrùm detur etiam Liber mortis: & aliquis deleatur de Libro
Vitæ ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80131](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80131)

aut pulsū esse sanum. Qualesnam sint huiusmodi res, quæ per analogiam ad primarium analogatum dicuntur liber vitæ à Sanctis Patribus? Per sequentes quæstiones jam dicimus.

227. Quæstio 1. Utrum Christus Dominus sit dicendus liber vitæ, de quo intelligenda sint verba illa Apoc. 20. 12. *Libri aperti sunt, & alius liber apertus est, qui est vita, & iudicati sunt mortui ex his, quæ scripta erant in libris.* Videtur affirmare D. Greg. lib. 14. *Moral. cap. 6.* quatenus sic exponit citatum locum. *Liber namq. vitæ, ait, est ipsa visio advenientis iudicis. In quo quasi scriptum est omne mandatum, quia quisquis eum viderit, mox, teste conscientia, quicquid non fecit, intelligit: Cùm autem Iudex videri non possit à transgressoribus secundum divinitatem, sequitur, D. Gregor. hoc loco librum vitæ intellexisse Christum Dominum secundum humanitatem. Imò idem D. Greg. eodem loco insinuat, etiam Sanctos esse libros aperiendos in die iudicii. Quod etiam scriperat D. Aug. lib. 20. de Civit. cap. 14. ibi: *Illi libri, quos prior loco posuit (Apoc. 20.) intelligendi sunt Sancti, & veteres, & novi, ut in illis ostenderetur, quæ Deus fieri sua mandata iussisset.* Utamque hanc expositionem recipiunt Glossa D. Thom. in 3. dist. 31. q. 1. a. 1. *Alexand. 1. p. q. 33. memb. 1. Albert. 1. p. q. 69. memb. 1. D. Bonavent. in 4. dist. 43. a. 2. q. 1. Ricard. in 3. dist. 31. q. 1. a. 2. ad 2.**

228. Nihilominus prædictæ acceptiones, ut ait P. Ruiz cit. sect. 4. n. 3. non videntur, neque litterales, neque undique quadrantes ad citatum locum Apoc. 20. Patet, quia liber vitæ, ut patet ex dictis, repræsentat peculiariter vitam, & merita prædestinatorum; & alii libri, qui etiam sunt aperiendi, repræsentant etiam particulariter vitam & demerita reproborum; siquidem omnes mortui iudicati sunt ex his, quæ scripta erant in libris, secundum opera ipsorum; Sed Christus Dominus, (& multò minùs alii Sancti,) licet sit universalissimum sanctitatis exemplar, non ita particulariter repræsentat vitam cuiuslibet; ergo &c.

229. Quæstio 2. Utrum liber vitæ sit vis quædam divina, quæ cuiuslibet conscientia nota, & manifesta fient sua, aut aliorum facta? Ita docet D. August. lib. 20. de Civit. cap. 14. *Et alius, inquit, liber apertus est. Quædam igitur vis est intelligenda divina, quæ fiet, ut cuiq. opera sua, vel bona, vel mala cuncta in memoriam revocentur, &c.* Recipitur à D. Thom. hic q. 24. a. 1. ad 2. & de Verit. q. 7. art. 1. *Albert. Alexand. D. Bonavent. Ricard. & alii.* Nihilominus, ut ait P. Ruiz cit. num. 5. huiusmodi acceptio non quadrat ex omni parte. Patet, quia completitur indifferenter tam prædestinatos, quàm reprobos; cùm tamen liber vitæ solos prædestinatos contineat, ut constat ex supra dictis, & ex illo Daniel. 12. *Salvabitur omnis, qui inventus fuerit in libro.* Et Apoc. 13. 17. & 20. *Qui non est inventus in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.*

230. Quæstio 3. Utrum nomine librorum (Apoc. 26.) significantur singulorum conscientia? Ita exponit D. Hieron. in Daniel. 7. & Psal. 81. *Putat aliquis, inquit, libros esse in calo, ubi scribantur peccata? Ego libros puto conscientias nostras, quæ tunc aperiuntur, & videbit unusquisq. quod fecit.* Confirmari potest ex illo ad Rom. 2. ibi: *Testimonium illis red-dente conscientia ipsorum.* Idem sequuntur Ricard. Victor. Argent. & alii. Nihilominus, licet illam admittat P. Ruiz ut minùs à textu discrepantem, eam tamen impugnatur: Primò, quia in eo die non aperiuntur conscientia priùs scripta, sed de novo conscribuntur per illam vim divinam, de qua D. Tom. 1.

Aug. supra Secundò, quia mortui iudicati sunt ex his, quæ scripta erant in libris; Deus autem iudicat potissimum ex suo libro, & præscientia, tanquam ex instrumento originali ipsius litis continente omnium acta, ex quo tanquam primo, & unico originali singula singulis reis danda transcribuntur exemplaria, quibus agnoscant, nullam sibi suppetere defensionem.

SECTIO XIII.

*Utrum detur etiam liber mortis?
& aliquis deleatur de libro
vitæ?*

UPPONENDUM est primò, in Deo esse verè, ac realiter id, quod potest significari hoc nomine *liber mortis*, sive *liber mortuorum*. Patet, quia Deus non minùs habet æternam, & incommutabilem præscientiam eorum, qui sunt æternà morte plectendi, quàm eorum, qui sunt in cælis coronandi; ergo sicut quatenus habet præscientiam vivorum, habet id, quod significatur hoc nomine *liber vitæ*, etiam quatenus habet præscientiam mortuorum, verè, ac realiter habet id, quod potest significari hoc nomine *liber mortis*.

Supponendum Secundò, hoc complexum, *liber mortis*, nullibi scriptum esse in sacris Litteris, ex quo oritur præiens difficultas, nempe: utrum consentaneum sit Sacris, & Theologicis Locutionibus admittere librum mortis, sicut expressè legimus in Sacris Litteris librum vitæ? Hoc posito,

Dico 1. Appellatio *libri mortis* potest admitti in Deo. Ita P. Soar. lib. 1. de prædest. cap. 20. num. 8. P. Ruiz cit. sect. 5. n. 2. P. Præposit. cit. n. 2. & alii. Probatur primò ex Scriptura, quæ variis in locis (licet non ita expressè, sicut de libro vitæ,) videtur loqui de libro mortis. Ut Judæ Epistol. *Qui olim, ait, præscripti sunt in hoc iudicium, impii: quidquid autem scribitur, in libro scribitur; ergo est liber mortuorum, seu impiorum.* Et Apoc. 20. *Libri aperti sunt, & alius liber apertus est, qui est vita, & iudicati sunt mortui ex his, quæ erant in libris secundum opera ipsorum: Ubi reproborum opera leguntur scripta in prioribus libris.* Et Daniel. 7. *Iudicium sedit, & libri aperti sunt: nempe in quibus scripta erant singulorum opera, & vivorum, & mortuorum.* Et Jerem. 17. ubi huiusmodi liber designatur nomine terræ, & per unguem adamantinum: ibi: *Recedentes à te in terra scribentur: & peccatum Iudæ scriptum est stylo ferreo in ungue adamantino; ergo sicut dicitur, dari in Deo librum vitæ, potest simpliciter dici, dari etiam librum mortis.*

Probatur secundò ex Sanctis Patribus, D. Basil. Isai. 4. ubi cùm dixisset, esse in cœlesti Hierusalem librum, in quo electi scribuntur, adducens illud: Jerem. 17. *Recedentes à te in terra scribentur; addit: fuxrabitur igitur sensum due intelligi debent descriptiones. Una quidem est eorum, qui ad vitam, altera autem eorum est, qui scribuntur ad perditionem.* Et Euthym. ad illud Psal. 68. *Cum iustis non scribantur.* Est, inquit, alius liber, in quo peccatores scribuntur. Iudicium enim sedit, & libri aperti sunt. Idem habet Nazianz. orat. 9. ad Julian. D. Hieron. Isai. 34. & Daniel. 7.

Probatur tertio ratione, quia, ut diximus, non est dubium, quod reprobi sint præcisi, sive quod sint

sint in præscientia divina; ergo non est cur eorum præscientia, & clara notitia, non rectè per metaphoram liber appelletur; sed non liber vitæ; siquidem, qui in eo sunt scripti, non nisi ad mortem sunt scripti; ergo liber mortis.

236. Dico 2. Stando usu, & modo loquendi Scripturæ, convenientius, magisque congruentius est non dicere *librum mortis*. Ita *D. Thom. hic q. 24. art. 1. ad 3. & in 3. dist. 31. q. 1. art. 2. & q. 2. & de Verit. q. 7. art. 8. P. Sgar. cit. n. 9. P. Ruiz cit. n. 7.* Probatur primò, quia reprobi dicuntur exclusi, reiecti, deleri, repudiati, &c. sed non benè secundum consuetudinem dicuntur conscribi, qui excluduntur, reijciuntur, & repudiantur à muneribus, & dignitatibus, sed tantum illi, qui ad dignitates, & munera eliguntur; ergo &c.

237. Dices 1. Consuetum etiam est conscribi eos, qui sunt puniendi; ergo &c. Respondeo si omnes, qui in hominum republica repudiantur, & excluduntur à muneribus honoris, forent capitali pœnâ digni, opus non fore eorum catalogum conscribere; siquidem ex electorum catalogo satis constaret, illos esse morte plectendos, quatenus non essent in eo scripti.

238. Dices 2. Opus est conscribere reproborum scelera, & eorum gravitatem; ergo ad hoc dicemus dari *librum mortis*. Respondeo ex antecedente solum probari, in Scriptura Sacra dari *librum scelerum*, & peccatorum, ut vidimus, & libenter admittimus ex locis Apoc. Daniel. & Sanctorum: non tamen dari *librum mortis*, quem solum negamus.

239. Probatur secundò, quia ex libro vitæ indirectè, & illativè constat, quinam sint filii mortis, ut patet ex illo Apoc. 20. *Qui non est inventus in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis*, id est eo ipso, quod non est in libro vitæ, missus est; ergo superfluum est liber mortis, cum satis sit, ut mittantur in stagnum ignis, consulere *librum vitæ*, in quo non inveniuntur scripti.

240. Probatur tertio, quia liber vitæ dicitur talis, non solum ob certitudinem scientiæ futurorum, aut prætoriorum, sed etiam ob causalitatem exemplarem, & efficientem, quatenus Deus ex eo novit quid, quomodo, & quibus in hominibus sit operaturus; sed hæc ratio cessat circa mortem, cuius Deus non est author, neque exemplar; ergo etiam cessat ratio admittendi *librum mortis*.

241. Probatur quarto, quia liber scribitur, ut versetur ante oculos illius, qui eum scribit, & ad perpetuam rei scriptæ memoriam; sed hæc solis iustis, qui sunt in libro vitæ debentur; siquidem soli iusti sunt ante oculos Dei juxta illud Matt. 18. 10. *Semper vident faciem Patris mei*; & in illius memoria juxta illud Psal. III. *In memoria aterna erit iustus*; ab iniquis autem Deus oculos avertit juxta illud Psal. 10. 11. *Avertit faciem suam, ne videat in finem*; & Psal. 103. 29. *Avertente autem te faciem, turbabuntur*; & eorum obliviscitur juxta illud Osæ 1. *Oblivione obliviscar eorum*; ergo solus est liber vitæ, non autem mortis.

242. Probatur quinto, quia mos est in Scriptura dicere, ea tantum scire Deum, quæ probat; ea verò nescire, quæ reprobant; ergo licet sit liber vitæ, quo Deus sciat ea, quæ probat, nullus erit liber mortis, ut Deus sciat ea, quæ reprobant. Advertes hic, particulam illam *vita* non significare charitatem, aut materiam, in qua scriptio illius libri facta sit, sed objectum, sive terminum descriptionis talis libri, ita ut non dicatur liber vitæ, quia in ipsa vita per essentiam scriptus est; aliqui etiam repro-

bi dicerentur scripti in libro vitæ, quia etiam sunt in ipsa vita per essentiam; sed dicatur liber vitæ per ordinem ad objectum, sive terminum, nempe in ordine ad illos, qui vitam, & salutem consequentur, quorum sola nomina sunt scripta in libro vitæ. Nunc autem:

Difficultas est: Utrum aliquis deleatur de libro vitæ? Ratio præsentis difficultatis excitanda pro parte affirmativa est modus loquendi Sacre Scripturæ Exod. 32. *Dele me de libro tuo*. Psal. 68. *Deleantur de libro viventium*. Apoc. 3. *Qui vicerit non delebo nomen ejus de libro vitæ*; ergo videtur delendus, qui non vicerit. Pro parte negativa stat immutabilitas præscientiæ divinæ.

Dico 1. Certum, & indubitabile est, re ipsa, neminem prius scriptum in libro vitæ, sive prædestinationis, postea deleri de ipso libro, quasi Deus postea sciat non esse prædestinatum eum, quem prius sciebat prædestinatum. Probatur primò ex supra dictis à n. 136. ubi ostendimus prædestinationem esse omnino certam, & infallibilem, non solum quoad formalem, sed etiam quoad materiale prædestinatorum, imò & reproborum numerum, ex quo manifestè sequitur, nullum prædestinatorum posse deleri, & nullum reproborum conscribi in libro vitæ. Confirmatur ex D. Aug. ad Psal. 68. cit. *Non sic accipere debemus*, inquit, *quod quemquam Deus scribat in libro vitæ, & deleat illum: si homo dixit, quod scripsi, scripsi*.

Probatur secundò, quia liber vitæ per metaphoram, ut patet ex dictis, est ipsamet notitia, & præscientia divina, quam Deus habet, & quâ firmiter, ut ait D. Thom. Deus retinet, & cognoscit, se aliquos prædestinasse ad vitam æternam, mediis auxiliis, & perseverantiâ in gratia usque ad mortem; sed hujusmodi cognitio, & præscientia divina est omnino infallibilis, invariabilis, & indelebilis; nam quem Deus aliquando cognovit esse prædestinatum, non potest non esse prædestinatus; ergo qui semel fuit scriptus in libro vitæ, non potest de illo deleri.

Dico 2. Cum dicitur aliquis deleri de libro vitæ, intelligendum esse, non de illis, qui scripti sunt in libro vitæ simpliciter, quales sunt prædestinati, de quibus proximè, sed de illis, qui scripti sunt in libro vitæ secundum quid, id est secundum præsentem justitiam, quales sunt aliqui reprobi, quatenus per gratiam, quam actualiter habent ordinantur ad gloriam, possuntque dici scripti in libro vitæ secundum quid, à quo tamen sunt delendi, quia actualiter, & in re gloriam, & vitam non assequuntur, cum non sint in gratia finaliter perseveraturi. Ita D. Thom. hic art. 3. & in 1. dist. 40. q. 1. art. 2. ad 5. *Alexand. 1. p. q. 33. memb. 3. art. 3. ad 1. Albert. Ricard. Durand. in 1. dist. 40. q. 1. Major. Caiet. Pererius. Apoc. 3. q. 9. P. Sgar. hic lib. 1. cap. 20. n. 21. P. Ruiz d. 60. sect. 6. n. 6. P. Alarcon tract. 4. d. 6. cap. 3.*